

Verser Mor

1
Ett stycke vardag gjorde hon till fest

2

Tung blir den väg och mörk den kväll
jag nu skall ensam vandra
Men snart i samma fridens tjäll
vi vila hos varandra

3
Din levnadsdag är slut,
Din jordevandring ändad
Du här har kämpat ut
och dina kära lämnat
Nu vilar Du i ro och frid
Hos Jesu Krist till evig tid

4

Du unnade Dig så lite
Så bråd var Din arbetsdag
Men själva vardagsslitet
fick helgens behag
Kärlek hette Din vilja
Osjälvisk gärning Din värld
Renhetens vita lilja
Bugade sig på Din färd

5

Tack för allt gott som Du oss givit
Din rena kärlek till oss envar
Här har så tomt och öde blivit
Ditt goda minne lever kvar

6
Slumra gott Du kära
Hav tack för allt Du gjort
Vi skall i hjärtat bära
Ditt minne ljust och stort

7

Du möter oss ej mer som förr
Välkomnande därhemma
Vid hemmets kära dörr
Där hörs ej mer Din stämma
Din plats är tom vid fönstrets karm
Där du oss väntat ofta
Kring Din gestalt, Din blick så varm
Blott minnets rosor dofta

8

Vila, vila Du kära i ro
Vänliga skuggor hölja Ditt bo
Aftonens stjärna skimrar så blid
Älskade Maka, vila i frid

9

Du var så god, Du var så glad
Du lämnar bara vackra minnen
Så svår är ändå denna dag
Så sorgsna våra sinnen
Men tack för allt vad Du oss skänkt
Vi vet Du på oss alltid tänkt
Tack för våra lyckliga år tillsammans

10

Hon som lyste vår stig
Hennes tid är förbi

11

Är det sant att Du är borta
Är det sant att Du är död
Du som ville oss det bästa
Du som var vårt kära stöd

12

Hur tyst, hur öde, hur tomt här hemma
När den vi älskat oss lämnat har
Ej mer hör vi hennes kära stämma
Men i vårt minne hon lever kvar

13

Jag sover gott, ej mer jag smärta känner
Tyst dödens ängel viskar sov i frid
Gråt icke, käre make, barn och vänner
Jag vilar nöjd och fri från jordens strid

14

Tid som har flytt fås ej åter
Minnet är allt jag har kvar
Djupt i mitt hjärta det gråter
Och drömmer om flydda dar

15

Mor, lilla Mor,
vem var väl som Du?
Ingen i hela världen

16

Ditt hem som Du älskat
där blommor har spirat
det lämnar Du nu
för en skönare värld

17

Mors trötta huvud har lagt sig till ro
Flitiga händer fått vila
Nu sover hon lugnt i sitt tysta bo
Dit våra tankar ila

18

Kära lilla Mamma,
nu är Din strävan slut
All smärta den är borta
och Du får vila ut
För allt vi vill Dig tacka
för kärlek rik och stor
För omsorg och all möda
Tack kära lilla Mor

19

Nu har du vandrat, lilla Mor
Långt bort till vägens slut
Du nu hos Dina kära bor
Ditt lidande har ebbat ut
Tack för allt Du oss lärt och gett
Om evig ro till Gud vi bett

20

Du ledde oss varsamt i barndomens år
Du gav oss den kärlek en Mor blott förmår
Du lärde oss se, på vår framtid med tro
Att lyckliga dagar en gång skulle gro
Vi tackar Dig Mor, för den kraft Du oss gav
Du var, lilla Mor, vad mest vi höll av

21

När Far gick bort, så ensam blev Din strid
Nu kära Mor, har även Du fått frid
Sov, kära två, som delat livets öden
I gravens ro förenade i döden

22

Lilla Mor, ack vårt hjärta
Är så fullt av tack till Dig
Vi som aldrig kunnat fatta
Vad det var att mista Dig
Gud han giver många
gåvor om och om igen
Men han giver blott en moder
Aldrig får vi Mor igen

23

Slumra Moder, slut är striden
Du har funnit frid och ro
Hos Din Gud i himlafriden
Där får Du för evigt bo

24

Som doften av rosor en sommardag
Det står lilla Mor kring Ditt minne
Och bilden av Dig är en stjärna så klar
Som tändes och ler i vårt sinne
Du lämnade livet, vi stannade kvar
Men djupt i vårt hjärta Du bor

25

Sov i ro, min kära Maka
Sov i ro vår lilla Mor
Ingen vet, hur vi Dig sakna
Ack vad tomheten är stor

26

Klockorna ringa så sakta till ro
Mor har fått ett lugnare bo
Aftonens stjärna lyser så blid
Sov, lilla Mor, vila i frid

27

Tack lilla Mor för åren som gått
Tack för all kärlek och omsorg vi fått
Tack för all ömhet och vänlighet stor
Tack för allt vår älskade Mor

28

Mor hon tröstar och Mor hon helar
Mor sin kärlek åt alla delar
Ingen famn är så varm och stor
Ingen finns som lilla Mor

29

Tack, Maka och Mor, för allt Du varit
Tack för den glädje i hemmet Du var
Tack för de lyckliga åren som farit
Tack för de minnen, Du lämnat kvar

30

Far har räckt ut handen
Mor har fattat den
På den andra stranden
Mötas de igen

31

Alltid nöjd och glad Mor var
Tröst och kärlek allt hon gav
Alltid i vårt hjärta bor
Minnet av en älskad Mor

32

Ögonen slutits, tiden var inne
Djup är vår sorg fastän ljust ditt minne
Kärlek och godhet lyste din stig
Tack kära Mamma, vila i frid

33

Det finns ett löfte från en gammal sägen
att modersögat aldrig slocknar ut
Det kastar solig strålgans över vägen,
som följer oss till livets slut

34

Stor var Din kärlek
God var din själ
Käraste Mamma
Tack och farväl

35

Mycket blir oss givet
mången skatt så stor
Men blott en gång i livet
gives oss en Mor
Och när detta varma hjärta
inte klappar mera här,
då känner vi med smärta
att det bästa borta är

36

En tröst i sorgen Gud oss ger
Att Mor nu slipper lida mer

37

En trött liten Mor med silvergrått hår
och en panna som plöjts av bekymmer och år
Med blick som var leende solig och klar
Så lever Din bild bland de Dina kvar

38

För alla fanns rum i Ditt hjärta
För alla Du gjorde Ditt allt
Du deltog i glädje och smärta
Hav tack, lilla Mamma, för allt

39

Lilla Mor, nu Ditt lidande är slut
Nu Du lyckligt kämpat ut
Och Du kommit har till Far
Som Du så länge efterlängt har

40

Avskedets stund för alltid har kommit,
solen har sänkt sina strålar i frid
Borta för alltid är Mor som vi älskat,
borta från världens oro och strid
Saknad av många men mest av de sina
Leva Du skall uti minnenas led
Tyst är vår hälsning, sakta vi viska,
sov gott, kära Mamma, vila i frid

41

Nu, kära Mor, Du från oss farit
Upp till en annan, bättre värld
Vi tacka Dig för vad Du varit
Vid hemmets lugna, varma härd
De vackra minnena av Dig
Skall ständigt lysa på vår stig

42

Sov gott, lilla Mor,
i gravens ro
Hav tack för Din kärlek
Din möda och tro

43

Du lämnade livet,
vi stannade kvar
Men djupt i vårt hjärta vi gömmer
Ett rum där Du bor, ty allt gott Du oss gav
Vi aldrig, nej aldrig det glömmes

44

Var finns en kärlek som intill döden
Står oförändrad i alla öden
Som lik Guds ängel oss övervakar
Och fordrar intet men allt försakar
På denna jorden finns endast en
En moderns kärlek är det allen
Det är Hans kärlek, den evigt höga
Som speglar sig i en moders öga
Därför känns som sol gått ner
När detta öga ej strålar mer

45

Mamma, där Du är lyser alltid solen
En Mor dör aldrig

46

Din levnadsdag är slut,
Din jordevandring ändad
Du här har kämpat ut
och Dina kära lämnat
Nu vilar Du i ro och frid
Hos Jesu Krist till evig tid
Tack för allt gott som Du oss givit
Din rena kärlek till oss envar
Här har så tomt och öde blivit
Ditt goda minne lever kvar

47

Allt vad Du lidit vi nog ej förstått
Men tåligt Du kämpat och vilan nu nått
Vi ville så gärna behålla Dig kvar
Men Ditt livsverk på jorden nu avslutat var
Vi unnar Dig vilan Du nu har fått
Tack kära Maka och Mor för allt gott.

48

Tyst och stilla, Mor har somnat Ögat slutits,
har den domnat
Hon var trött, behöver vila
Efter vandringen mångmila
Hon gått bort, men lika nära är hon ändå sina kära.

Dagarna svinner, vår tid rinner ut
Vid skilsmässans timme stå
vi till slut.

Det vackraste livet kan ge är en Mor
Med kärlek så rik, så
oegennyttigt stor

Några fattiga ord kan tolka så smått,
Det tack vi vill sägs för allt vad vi fått.
Sov älskade Mor, från livets besvär
Du var oss oändligt, oändligt kär

Gud- Han giver många gåvor om och om igen.
Men Han giver blott en Moder
Aldrig får vi Mor igen.

Ljuset från höjden kallar Stilla din ande far.
Bort över okända dalar Mor på Din sista färd.
Alla kära där uppe förenas.
Det var Din fasta tro.
Vi som blir kvar härnere känner att Mor fått ro.

Mor var gammal, trött och sliten efter många arbetsår. Då det
kom ett bud från ovan och som är den bästa gåvan när oss
ålderdomen når